In the Government Bill, I find another flaw. It is not obligatory on the part of the Government to appoint a board or a committee. Government by itself may fix the wages and the draft of the order will be published in the Gazette and opinions will be called for. But I desire that it should be and must be obligatory on the part of Government to appoint wage boards or committees so that the representatives of labour and employers may sit together and come to an amicable settlement. With these few words I request that the Bill may be read in Council.

Mr. P. Govinda Menon *(Minister for Food and Education):* Government accepts the principles of this Bill and I submit that this Bill may be referred to the same select committee which is appointed to consider the Government Bill.

Mrs. T. Francis *(Womens-Ernakulam):* Let me say one word. To safeguard the interests of women labourers of the State I am of opinion, in the select committee a lady member should be included. So I suggest Mrs. K. M. R. Menon be included in the select committee.

Mr. President: The question before the House is the Cochin Minimum Wages Bill be read in Council.

Motion put and carried

Secretary to the Council: The title of the Bill is the Cochin Minimum Wages Bill.

Mr. P. K. Dewer *(Nominated):* Sir, I move that the Bill may be referred to the same select committee considering the Government Bill plus Mrs. K. M. R. Menon.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* Sir, except under extraordinary conditions the strength of the select committee used to be seven. So I suggest that the select committee may not be made too crowded as this.

Mr. President: Order, order. Members need not add now to the membership of the select committee already appointed.

The question before the House is that the Cochin Minimum Wages Bill be referred to the same select committee as that which is considering the Government Minimum Wages Bill.

Motion put and carried

V. THE PRESIDENT'S RULING ON MR. EZHUTHASSAN'S POINT OF ORDER

Mr. President: Before the House adjourns, I have to make a statement. I understand that yesterday after-noon the question came up regarding the intention of what I said with regard to the resolution. My intention was that the resolution which is now under discussion, should be finished and that then immediately Mr. P. Kumaran Ezhuthassan's Motion regarding the Food Administration should be taken up. I did not realise, at the time, that Resolution No. 1 on the paper had not yet been taken up for discussion at all. I took it for granted that the resolution on which discussion had been started would be placed at the head of the paper. I think that the best arrangement is to finish discussion on the resolution on which discussion has been started and then to take up the discussion on the Food question.

The House rose for lunch at 1-30 p.m. and reassembled at 2-30 p.m. with M.R.Ry. L. M. Pylee Avl., Deputy President in the Chair.

VI. BILLS—NON-OFFICIAL— *(cont.)*

(iv) The Cochin Verumpattamdars' Act (Amendment) Bill

Mr. P. Mani *(Kanayannur):* Sir, I move that the Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill be read in Council.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan *(Oorakam):* I second it.

മിസ്റ്റർ പി. മാണി: സർ, ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു് ഇന്നത്തെ കുടിയാന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗം അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ദുരിതങ്ങൾക്കു് ഒരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. കൊച്ചിയിലെ കുടിയാന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവരിൽ രണ്ടു പ്രധാന വിഭാഗക്കാരുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗമാണു് കാണാധാരക്കാർ. അതായതു് ഏതാനും സംഖ്യ ജന്മിക്കുകൊടുത്തു് വസ്തു കാണാധാരം എഴുതിവാങ്ങി ചില അവകാശങ്ങളും അനുഭോഗംകൊടുത്തു് സ്ഥിരാവകാശത്തോടുകൂടി വസ്തു അനുഭവിച്ചുവരുന്ന കാണകുടിയാന്മാർ ഒരു കൂട്ടർ. മറ്റൊരു പ്രധാന വിഭാഗം വെറുംപാട്ടക്കാർ. വസ്തുവിൽ യാതൊരു ശാശ്വതാവകാശവും ഇല്ലാതെ അനുഭോഗം കൃഷിനടത്തി ജന്മിക്കു കൊടു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കേണ്ടതായ പാട്ടംകൊടുത്തു് വല്ലതും ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുമാത്രം ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണു് ഈ വെറുംപാട്ടക്കാർ. അവക്കു് ക ക വു-ലെ എട്ടാം ആക്ടു്പ്രകാരം സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കുകയും അതുമൂലം അവർക്കു് ഏതാണ്ടു് ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രണ്ടിലും പെടാത്തതായ ഒരു കൂട്ടം കൂടിയാന്മാരും ഈ നാട്ടിലുണ്ടു്. അവരുടെ നില ഇന്നു് തൂശങ്കുസ്വർഗത്തിലാണു്. അവരെസംബന്ധിച്ചാണു് എനിക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ക ക കനു-ലെ ടെനൻസി ആക്ടിൽ കാണത്തിന്റെ സ്വഭാവമുള്ള പണയങ്ങളും കാണംപോലെ കണക്കാക്കേണ്ടതാണെന്നു ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. അതായതു്, കാണത്തിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളതായ, പൊളിച്ചെഴുത്തവകാശം മുതലായ അവകാശങ്ങളും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പണയാധാരങ്ങളെ കാണങ്ങളായി കണക്കാക്കണമെന്നാണു് പറയുന്നതു്. ആ ഒരു ആനുകൂല്യം മാത്രമാണു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അതായതു് വെറുംപാട്ടസ്വഭാവമുള്ള പണയാധാരങ്ങളേയും വെറുംപാട്ടമായി കണക്കാക്കി അവർക്കും സ്ഥിരാവകാശം കൊടുക്കണമെന്നാണു്. ഞാൻ ഒന്നു രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ആധാരങ്ങളുടെ മാതൃക ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

"ഒരു വസ്തുവിനു് കൊല്ലത്തിൽ കരമൊഴിച്ചുള്ള പാട്ടമായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുറുപ്പിക ഒൻപതണ ഒൻപതു പൈ ആയി എഴുതിത്തന്നു് പണയംവാങ്ങിച്ചിരുന്ന പണയാർത്ഥം ഉറുപ്പിക രണ്ടും അണ എട്ടും പൈ ഒമ്പതും പാട്ടം ഒരുറുപ്പിക ഒൻപതണ ഒൻപതു പൈയുമാണു്. അതിനു പണയത്തിന്റെ പലിശ രണ്ടണ. ഒരു പൈയും ആണു്. അതുകഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യ ആണ്ടുതോറും കൊടുക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ വസ്തു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം.

മറെറാന്നു് വസ്തുവിന്റെ പാട്ടം വ്യ പറ നെല്ലു് പണയാർത്ഥം ക ൦ ൦ ഉറുപ്പിക പണയത്തിനു പലിശ ക ഫ പറ നെല്ലു് ബാക്കി ൭ വ്യ പറ നെല്ലു് പാട്ടം ആണ്ടുതോറും കൊടുക്കണം. ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ വസ്തു ഒഴിയുകയും ചെയ്യണം."

ഇത്തരത്തിലുള്ള ആധാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട സഹായങ്ങളും നൽകുവാനാണു ഞാൻ ഈ ബില്ലുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഈ ആധാരങ്ങളിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു്, ഒരു ഉറുപ്പിക ഒൻപതണ ഒൻപതു പൈ പാട്ടമുള്ള ഒരു വസ്തുവിനു് പണയാർത്ഥമായി ജന്മി വാങ്ങിച്ചിട്ടുള്ളതു് ക. വ്യ. ൻ പൈ മാത്രമാണെന്നാണു്. ഈ ഉറുപ്പിക ജന്മിക്കു കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതൊരു മുപ്പാട്ടമല്ലേ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മുപ്പാട്ടത്തിനു് പണയാധാരമെന്നു പേരുംകൊടുത്തു് വസ്തു ഒഴിവാക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു് പാട്ടം എന്നാണെങ്കിൽ കുടിയാനു് സ്ഥിരാവകാശമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഒരു മുപ്പാട്ടത്തിനു് പണയമെന്ന പേരും കൊടുത്തുവരുന്നു. വസ്തുവിൽ ശാശ്വതാവകാശമില്ലാതെ പാട്ടത്തിന്റേയോ കാണത്തിന്റേയോ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടാതെ വസ്തു അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടർ ഈ നാട്ടിലുണ്ടു്. ക ക വ ൦-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു ഹൈക്കോർട്ടിൽ ഒരു വിധി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു് അതിൽ പറയുന്നതു്.

"The Purappadu of the Panayam Property is neither michavarom nor the propeperty when it does not include under Act VIII of 1118" എന്നാണു്.

ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതു് കാണത്തിലും പാട്ടത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല എന്നു്. അങ്ങിനെയുള്ള വെറുമ്പാട്ടക്കാർക്കു് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിഷമാവസ്ഥക്കു് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണു് ഞാൻ ഈ ബിൽ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. പണയമെഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതു് സാധാരണ പണം കടം വാങ്ങുവാനാണു്. ഒരാൾ ഒരു വസ്തു പണയം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ വസ്തുവിന്റെ വിലയുടെ ൫ ൦ ശതമാനത്തിൽ കൂടുതലായി ഒരു സംഖ്യ പണയാർത്ഥമായിരുന്നു പാടു്. അങ്ങിനെ പാടാതെ ഒരു വസ്തുവും ഇതുവരെ പണയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നു ഊഹിക്കുവാൻ ധാരാളം ന്യായങ്ങളുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് പാട്ടത്തിന്റെ ൫ ൦ ശതമാനം പോലും പണയാർത്ഥത്തിനു പലിശയുണ്ടാകാത്തതായ കുറഞ്ഞ തോതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള എല്ലാ പണയങ്ങളും വെറുംപാട്ടമായി കണക്കാക്കണം എന്നാണു് ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഇതു് ഞാൻ ഈ നിയമസഭയിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും എല്ലാവരുടേയും സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും വിരമിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

*മിസ്റ്റർ സി. എൻ ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ എതിർക്കുന്നു. വെറുംപാട്ട ബില്ല് ഭേദഗതികളുടെ എണ്ണം ഇവിടത്തെ കൌൺസിൽ മെമ്പർമാരുടെ എണ്ണത്തേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലായിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഇതുവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ട് മനസ്സിലാലായിട്ടുണ്ട്. വസ്തു സംബന്ധമായിട്ട് ജന്മിയും കുടിയാനും മേലാൽ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചു റിപ്പോർട്ട ചെയ്യുവാനായിട്ട് ഇപ്പോൾതന്നെ നാലോ അഞ്ചോ വെറുംപാട്ടക്കുടിയാൻബിൽ സിലക്ട് കമ്മിറ്റികളുണ്ട്. പോരാതെകണ്ട് ഇന്നും നാളെയുമായിട്ട് മൂന്നോ നാലോ സെലക്ട് കമ്മിറ്റികൂടി വെക്കാനുമിടയുണ്ട്. മിസ്റ്റർ മാണി പറയുന്നതു പണയത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുംകൂടി വെറുമ്പാട്ടമാക്കണമെന്നാണ്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ രണ്ടിൽ ചിലപ്പോൾ ഉറപ്പികയുടെ പണയത്തിനും ഒരു നിയമം വേണം; ഫ 0 0 ക. വരെയുള്ളതിന് വേറെ ഒരു നിയമം വേണം. ഈ തരത്തിലായാൽ നിയമം ഏതിനെല്ലാമുണ്ടാക്കണമെന്നതിനു ഒരു അവസാനം കാണുകയില്ല. അപ്പോഴപ്പോഴായിട്ട് തോന്നുന്ന തരത്തിൽ ഭേദഗതികളും വരുത്തി അവസാനം നിയമത്തിന്റെ രൂപംതന്നെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ഇപ്പോൾതന്നെ ഒരു അഗ്രേറിയൻ പ്രോബ്ലം ഇവിടെ വക്ക് ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിൽ കുടിയാന്മാരുടെ കായ്ക്കളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുവരികയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ വേണ്ടതു ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ഒരവസരംകൂടി നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. ഇതുയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു.

*മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ: സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഈ ബില്ലിന്റെ അവതാരകൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബില്ലിൽ പറയുന്ന സംഗതികളും അക്ഷരംപ്രതി പരമാർത്ഥമാണ്. മറവു താലൂക്കുകളിലുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്, കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ കായ്സ്ഥന്മാരായ ആളുകളും ധാരാളമുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട പഴയരീതിയിൽതന്നെ കുടിയാന്മാരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും എന്തെല്ലാമാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള മഹാസമർത്ഥന്മാരായ ജന്മികളാണ് വെറുമ്പാട്ടക്കാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം നൽകിയതിനുശേഷം കുടിയാന്മാരെ വസ്തുവിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കീട്ടുള്ളതെന്നു ചില ആധാരങ്ങളും നോക്കിയാൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ ആധാരങ്ങളും എല്ലാംതന്നെ ഈ ഗവൺമെണ്ടിനേയും ഇവിടത്തെ ലജിസ്ലേച്ചറിനേയും മനഃപൂർവ്വം വഞ്ചിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. വെറുമ്പാട്ടക്കാർക്ക് സ്ഥിരാവകാശം കൊടുത്തതിനുശേഷവും ചില വെറുംപാട്ടങ്ങളെല്ലാം പണയമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പേരിന്നല്ലാതെ വെറുംപാട്ടത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽനിന്നു യാതൊരു മാറ്റവുമില്ല. പാട്ടം എന്നതിനു പണയം എന്ന പേരു കൊടുത്തു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പേരിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഈ മാറ്റമല്ലാതെ എല്ലാ പണയാധാരങ്ങളും വായിച്ചു നോക്കിയാലും വെറുംപാട്ടശീട്ടുകളുടെ സ്വഭാവമുള്ളവയാണെന്നു മനസ്സിലാകും. സാധാരണയായി ഒരു വസ്തു വെറുംപാട്ടത്തിനു കൊടുക്കുമ്പോൾ അതിനു പാട്ടപ്പിടിപ്പു് എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു തുക ജാമ്യമായി കുടിയാനിൽനിന്നു ജന്മി മുൻകൂറായി വസൂലാക്കാറുണ്ട്. ജാമ്യം എന്ന നിലയിൽ വാങ്ങുന്ന ആ സംഖ്യക്കു പാട്ടപ്പിടിപ്പു് എന്നാണ് പറയുന്നതു്. വസ്തുവിൽ പാട്ടാവകാശം എന്നതിനു പകരം പണയാവകാശം എന്നാക്കീട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു മാറ്റവും വെറുമ്പാട്ടത്തിനും പണയത്തിനും തമ്മിൽ വന്നിട്ടില്ല. ഇതു ശരിയാണെന്നു രണ്ടും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിനു പണയം എന്ന പേരു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് കുടിയാനെ ചൂഷണം ചെയ്യാനും ഗവൺമെണ്ടിനേയും ലജിസ്ലേച്ചറിനേയും വഞ്ചിക്കാനും ഉള്ള ഒരു വിദ്യയായിട്ടാണെന്നു നിസംശയം പറയാവുന്നതാണ്. ഈ നിലക്ക് നിയമത്തിന്റെ പരിധിക്കകത്തുനിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള ചെപ്പടിവിദ്യകളും കാണിക്കുന്ന ജന്മിമാരുടെ കടന്ന പ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ മനഃപൂർവ്വം പിന്താങ്ങുന്നു.

*മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജന്മി മെമ്പർക്ക് ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന വെറുമ്പാട്ടനിയമഭേദഗതികളുടെ എണ്ണം കുറച്ചു് പരിഭ്രമജനകമാകുന്നുണ്ട് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഭേദഗതിബില്ലുകൾ വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി ഒരു നേരംപോക്കിനുവേണ്ടിമാത്രം ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു്

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആരും കരുതുകയില്ലെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വെറുമ്പാട്ടവ്യവസ്ഥകളുടെ വൈപുല്യം കൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ പാവപ്പെട്ട വെറുമ്പാട്ടക്കാരെ തൊല്ലിക്കുവാനായിട്ടുള്ള ജന്മിമാരുടെ വക്രരീതിയിലുള്ള പ്രവൃത്തിയുടെ വൈചിത്ര്യംകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ പലപ്പോഴും പല ബില്ലുകളും ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ജന്മിതത്ത്വത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി വൈചിത്ര്യങ്ങളെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ, ജന്മിമാരുടെ വിക്രിയകളിൽ കടിയാന്മാക്കു വേണ്ട രക്ഷ നൽകുവാനുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയുടെ പൂർണ്ണചിത്രം മനസ്സിൽ തോന്നാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ കുഴപ്പങ്ങൾക്കും കൂടി ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ പറഞ്ഞ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരുവാൻ ഇവിടെ ആക്കം സാധിക്കാത്തതു്. ഒരു കുഴപ്പത്തിനു പരിഹാരമാലോചിക്കുമ്പോൾ വേറെ ഒരു കുഴപ്പം അപ്പുറത്തു് കാണുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഒരു പരിഹാരം ആലോചിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ചാടിക്കടക്കുവാനുള്ള വിദ്യ ജന്മിമാർ കൈക്കൊള്ളാറുണ്ട്. ഈ അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ വെറുമ്പാട്ടനിയമം വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അതിൽ വരുവാൻ പോകുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ചാടിക്കടക്കുവാനായിട്ട് പല ജന്മിമാരും പ്രത്യേകിച്ചും പാലിപ്പും വൈദ്യുതിയുമുള്ള ജന്മിമാർ പല തന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാട്ടക്കാരെ പിടിച്ചു് കായ്സ്ഥന്മാരാക്കുക, ശമ്പളക്കാരാക്കുക എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് വെറുംപാട്ടം തന്നെ നാട്ടിൽ ഇല്ലാതെയാക്കണം എന്നുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായം ഇവിടെ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. മിസ്റ്റർ മാണി ഇവിടെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽനിന്നു പാട്ടമെന്നുള്ള നിലയിൽ ഉരുപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളുകളെ വെറുമ്പാട്ടക്കാർക്കുള്ള രക്ഷ നൽകാതെ ഒഴിവാക്കുന്ന ഒരു നിലയാണ് ഇന്നു കൊച്ചിയിലെ ഒരു ഭാഗത്തു കാണുന്നതു്. ചിറ്റൂർ താലൂക്കിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് കർഷകന്മാരുടെ രക്ഷയിൽനിന്നു ഇവരെ പുറംതള്ളുവാൻ വിരുതന്മാരായ ജന്മിമാർ പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ കണയന്നൂർ താലൂക്കിലെ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അതു് വേറെ ഒരു പ്രകാരത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതു്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി കർഷകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു് ആലോചിക്കുവാനുള്ള കമ്മിറ്റിയുടെ തിരുമാനം വരുന്നതുവരെ ഒരു സൈരം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അഭ്യർഥിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ വക കായ്ങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചയമായും ആ കമ്മിറ്റി ചിന്തിക്കുമെന്നതന്നെയാണ് നമ്മൾ കരുതേണ്ടതു്. ഈ സംഗതി ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ പരിശ്രമിച്ചു് പ്രായോഗികമായ പരിഹാരങ്ങൾ ആ കമ്മിറ്റിക്കാർ ചെയ്യുമെന്നതന്നെയാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഈ ഒരു കാരണംകൊണ്ടു് ഇന്നു നമ്മുടെ ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന നിയമനിർമ്മാണ പദ്ധതികളൊന്നും നിർത്തിവെക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു് തോന്നുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ ഇവിടെ ആലോചനക്കു വന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യവസ്ഥകൾ കർഷകന്മാരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ആവശ്യമാണെന്നു ഈ സഭക്കു ബോദ്ധ്യമാകുമെങ്കിൽ അതു് ആറുമാസമോ ഒരു കൊല്ലമോ നീണ്ടുപോയാലും തരക്കേടില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു് നിസ്സാരമായിട്ടു് കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. കുറെപക്കെങ്കിലും കുറെയെങ്കിലും രക്ഷ കിട്ടുമെന്നുള്ളതു് ഈ സഭയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമാണെങ്കിൽ ഈ വ്യവസ്ഥകൾകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുവാനിടയുള്ള വേറെ ഒരു പദ്ധതിയെ കാത്തുകൊണ്ടു് ഇതിനെ അമാന്തത്തിലാക്കണമെന്നു് എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. ഈ വക കായ്ങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞു് നീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്ന ഉദ്ദേശം ഇവിടെ ആക്കും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബില്ലിലും അതുപോലെയുള്ള മറവ ബില്ലുകളിലുമുള്ള എല്ലാ തത്വങ്ങളേയും കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനായിട്ടു് ഈ സഭയിലുള്ള ഓരോ അംഗത്തിനും സന്മനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. നല്ല കായ്ങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരുന്ന കാരണം കൊണ്ടു് യാതൊരു ദോഷവും ആ കായ്ങ്ങൾക്കൊരു രാജ്യത്തിനൊ വരുകയില്ല. പൂർണ്ണമാകയില്ലെങ്കിലും ഭാഗികമായ പരിഹാരമെങ്കിലും ചെയ്യാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഈ ബില്ലിന്റെ നടപടി തുടരണമെന്നതന്നെയാണ് എനിക്കു് അഭ്യർത്ഥനയുള്ളതു്.

Mr. M. O. Thomakutty *(Commerce and Industries):* It is of the essence of all legislation relating to immovable property that it should serve to preserve title and its fixity for a reasonably sufficiently long period. It is with this fundamental point in view that even adverse title is acquired by possession for 12 years. Investments in immovable property for whose recovery a period of limitation of 12 years is fixed are made on the assumption of a quiet and continuous title for that period. Transfer of immovable property are effected in view of the return therefrom at least for a long period—say 20 to 25 years—based on the principle of capitalisation. No

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

legislation will be perfect, nor would any satisfy the requirements of every individual case coming within its ambit. The existence of one or a few individual cases which might be hit hard by a legislative measure ought not to call for fresh legislative interference.

Amendments in the laws relating to land-lord and tenant in this country have been so numerous, so varied and at such frequency that one gets nervous to deal with immovable property. In fact these changes which have been achieved and are now on the anvil are a despair to the owners of land, whatever be the title under which lands are held—whether as jenmis, kanam tenants, panayamdars, verumpattamdars or pankupattamdars.

It would be interesting to note that certain changes which are intended to benefit the tenant, in effect, affect him so very adversely that it sometimes even leads, the tenant to suspect that after all, the measure is really intended to benefit the landlord in the guise of benefitting the tenant. The recent amendment of the Verumpattamdars' Act—which takes away the period of three months for payment of the arrears and enables the tenant to deposit the arrears and full costs at the first hearing which may come within a month of the due date is an instance. The tenant is such a case has to make up not merely the arrears but the costs of the plaintiff within a third of the period which he had before the amendment. The result of the amendment is that the tenant has to make more money within a shorter period. It is also sometimes said that these legislative measures are mere election stunts.

Whatever be the merit of these attacks and comments it is time to cry halt to these innumerable, indiscriminate and all but well considered piecemeal legislation. One thing is clear from the attempted at amendments, it is this, that the existing condition is not altogether healthy and that a situation has arisen to make a thorough investigation of the whole body of land laws for making a comprehensive legislation. Individual efforts in that direction would not avail in a matter like this. It is therefore necessary that a committee be formed of sufficient strength and with representatives of all interests to enquire into and report upon all matters taking into consideration the tendencies of the times and the events that are happening here and around our country so that a satisfactory and permanent adjustment of conflicting interests, rights and necessities may be made so that peace and tranquility may prevail and welfare to all may be secured. The committee may be on the lines of the one appointed by Government with Sri. K. C. Sivaswami as chairman to report on the agrarian problems.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: Sir, I have already indicated in this House that Government do not wish to give room for piecemeal legislation either to the Verumpattamdars Act or the Tenancy Act in general and several Bills relating to the Cochin Verumpattamdars Act have already been referred to the Select Committee and there is also another committee constituted by Government to go into the agrarian problems in the State and that Committee will, I am sure, have to deal with several of these aspects. But, I do not wish to make any statement on behalf of Government whether Government accepts the principle involved in this Bill or not. We are determined to keep a very open mind upon this question and the purpose is to know what the complaints are, and then look into these things in an open committee, in the presence of all interests, who are sought to be represented and then take decisions as a whole, so that piecemeal thinkering of the Tenancy Law which may have bad repurcussions on the economic position of the tenants and the landlords may not be often caused by such disturbances. Therefore, in this case also Government are keeping a very open mind and have not taken any decision in the matter and are prepared to discuss the matter with an open mind. But, in passing, I may observe that the situation of the landlord and Tenant in Mulanthuruthi and nearby places has really created a good lot of confusion. It was on account of the agitation set up by the tenants in Mulanthuruthi and other places that documents which are called panayams happen to be brought within the definition of the term 'kanam' in the Tenancy Act and a presumption is also drawn that the Tenancy Law provides for payment of michavaram and a court of law will draw the conclusion that it is a kanam document and it will be for the other party to prove that it really partakes of the nature of a kanam document and not a panayam document. I understand that in several parts of the Taluk some persons were never paying renewal fees. Therefore one cannot say that we can straightaway take a decision apparently on the face of the statements made on the floor of this House because these are matters which require further investigation so that there will be no scope for any more complaint in this House, and the public will have a consolation that all these complaints were very minutely considered and then a decision taken in order that a stabilising situation may be created. In giving expression to the decision taken up by Government I only wish to make a remark in passing that of the two documents read out in this Council, one is of the year 1083 and the other 1094. The first order was in 1090. The first Tenancy

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Proclamation itself was in 1086 and a document of 1083 should therefore never have been taken with the intention of having a probable or possible fixity of tenure to Verumpattomdars because the question of granting fixity to Verumpattomdars should never have been in the minds of any person in 1083 or 1094.

There is a committee to which the main provisions relating to kanoms have already been referred. Incidentally in the course of discussion of that committee this aspect may have to be considered. If really there is a case for legislation regard being had to the evidence before the committee, Government may take a decision over the matter.

Therefore, the Hon'ble Members may be pleased to agree to this principle that Government have adopted a policy to keep a very open mind and allowing these matters to go to a select committee and then allowing Government to take a decision after all the materials have been gathered whether it is against for or partially satisfied or not.

മിസ്റ്റർ പി. മാണി: ഈ ബിൽ ഇതിനുമുമ്പ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വെരുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻ ബിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനക്കെടുക്കണമെന്ന മാത്രമെ എനിക്ക പറയുവാനുള്ളൂ.

Mr. Deputy President : The question before the House is that the Cochin Verumpattomdars Act (Amendment) Bill may be read in Council.

Motion put and carried

Secretary to the Council: The title of the Bill is the Cochin Verumpattomdars Act (Amendment) Bill.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* The Bill may be referred to the same select committee which is considering the other Verumpattomdars Bills and the Hon'ble Mover is already a member of that committee.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan *(Oorakam):* I second it.

Mr. Deputy President: The question is that the Cochin Verumpattomdars Act (Amendment) Bill be referred to the same select committee which is considering the other Verumpattomdars Bills.

Motion put and carried

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamangalam):* Sir, I move that the Cochin Verumpattomdars Act (Amendment) Bill may be read in Council.

Mr. Parambi Lonappen *(Irinjalakkuda):* I second it.

(v) The Cochin Verumpattomdars' Act (Amendment) Bill

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamangalam):* This is a very simple affair. In our place when lands are given to verumpattamdars we make mention of the paddy pattam alone. All the other portions are expected to be in our possession. There may be trees standing in those lands which we nurture for future use. If the Jenmi wanted to cut a tree the tenant says that the trees are in his possession for that neither the landlord nor the tenant can cut it. That is a rediculous position. So apart from the fields producing paddy my proposal is that if there is a tree the jenmi should be allowed to cut it down. These things are now objected to by the tenant. There are not many cases but there are some. It is to prevent that I move this Bill.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* The same position taken by Government in regard to other bills is assumed in respect of this bill aso. For my part I would say that this will appear on the face of it because this bill comes from Chittur where the interests of the landlords are supreme, as in the northern parts, it has a different colour in certain respects. We know as a matter of fact when permanency to Tharikuthukars of Chittur Taluk was created there was a point raised but it was not made very clear to us which was with regard to the procedure adopted in granting rights to the tenants.

In tharikuthu the landlord used to plant 4 tamarind trees or palmyra trees in the three corners and the arrangement then was that the jenmi should be allowed to take the income of the tamarind trees or the palmyra trees as the case may be. Therefore a custom grew up which enabled the landlord to take the income from the tamarind trees. This was not done in all cases. These facts have to be very minutely enquired into and I say, Government are keeping a very open mind in this case also.

Mr. Deputy President : The question is the Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill may be read in the Council.

Motion put and carried

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly